

NEDĚLNÍ STRÁNKA

z kvazifarnosti sv. Vojtěcha na Balkáně

12. 10. 2025

28. neděle v mezidobí

41/2025

Pořad bohoslužeb:

Ne: 11.00 h

St: 17.45 h (kromě července a srpna)

So: 17.45 h

QR kóde webu farnosti

Katecheze Lva XIV. při generální audienci na Svatopetrském náměstí, 8.10.2025 katechetický cyklus jubilejního roku „Ježíš Kristus, naše naděje“ – III. Ježíšova Pascha. (10. část: Nový začátek. „Což nám nehořelo srdce?“, Lk 24,32)

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Dnes bych vás rád pozval k zamyšlení nad překvapivým aspektem Kristova vzkříšení: jeho pokorou. Když se zamyslíme nad evangelijními příběhy, uvědomíme si, že vzkříšený Pán nečiní nic velkolepého, aby si získal víru svých učedníků. Naopak, přichází diskretně, jako prostý pocestný, jako hladový člověk, který prosí o kousek chleba (srov. Lk 24,15.41).

Marie Magdaléna ho zamění za zahradníka (srov. Jan 20,15). Učedníci z Emauz ho považují za cizince (srov. Lk 24,18). Petr a ostatní rybáři si myslí, že je to obyčejný kolemjdoucí (srov. Jan 21,4).

Bratři a sestry, v tom je cenné poselství: Vzkříšený Ježíš před svými učedníky pojídá kus ryby: není to nepodstatný detail, je to potvrzení, že naše tělo, náš životní příběh, naše vztahy nejsou pouhým obalem, který lze odhodit. Jsou určeny k plnosti života. Vzkříšení neznamena stát se pomíjivými duchy, ale vstoupit do hlubšího společenství s Bohem a s bratry, do lidskosti proměněné láskou.

Kristova Pascha působí, že se vše může stát milostí. I ty nejobyčejnější věci: jíst, pracovat, čekat, starat se o dům, podpořit nějakého přítele. Vzkříšení nezbavuje život času a námahy, ale mění jeho smysl a „chuť“. Každý skutek vykonaný ve vděčnosti a ve společenství předjímá Boží království.

Existuje však překážka, která nám často brání rozpoznat tuto Kristovu přítomnost v každodenním životě: představa, že radost musí být bez bolesti. Učedníci z Emauz kráčí smutní, protože doufali v jiný konec, v Mesiáše, který by nepoznal kříž. Přestože slyšeli, že hrob je prázdný, nedokážou se usmívat. Ježíš se však k nim připojil a trpělivě jim pomáhal pochopit, že bolest není popřením slibu, ale cestou, skrze kterou Bůh projevil míru své lásky (srov. Lk 24,13-27).

Když se nakonec posadili s ním ke stolu a lámali chléb, otevřely se jim oči. A uvědomili si, že jejich srdce již hořelo, i když o tom nevěděli (srov. Lk 24,28-32). To je největší překvapení: objevit, že pod popelem rozčarování a únavy jsou vždy řeřavé uhlíky, které čekají jen na to, až budou znovu rozdmýhány.

Bratři a sestry, Kristovo vzkříšení nás učí, že neexistuje příběh tak poznamenaný zklamáním nebo hříchem, aby ho nemohla navštívit naděje. Žádný pád není definitivní, žádná noc není věčná, žádná rána není určena k tomu, aby zůstala navždy otevřená. Ať se cítíme jakkoli vzdálení, ztracení nebo nehodní, neexistuje vzdálenost, která by mohla uhasit neochvějnou sílu Boží lásky.

Někdy si myslíme, že Pán nás navštěvuje pouze v momentech rozjímání nebo duchovní horlivosti, když se cítíme být na výši, když se náš život jeví spořádaně a jasně. Zmrtvýchvstalý se však přibližuje právě v nejtemnějších místech: v našich selháních, v narušených vztazích, v každodenních útrapách, které nás tíží, v pochybnostech, které nás odrazují. Nic z toho, čím jsme, žádný zlomek naší existence mu není cizí.

Dnes se vzkříšený Pán připojuje ke každému z nás, právě když kráčíme po svých cestách – cestách práce a úsilí, ale také cestách utrpení a osamělosti – a s nekonečnou jemností nás žádá, abychom mu dovolili zahrát naše srdce. Nevnučuje se s velkým rozruchem, nepožaduje, abychom ho okamžitě poznali. Trpělivě čeká na okamžik, kdy se naše oči otevřou, abychom uzřeli jeho přátelskou tvář, schopnou proměnit zklamání v důvěryplné očekávání, smutek ve vděčnost, odevzdanost v naději.

Zmrtvýchvstalý chce jen projevit svou přítomnost, stát se naším společníkem na cestě a zažehnout v nás jistotu, že jeho život je silnější než jakákoli smrt. Prosme tedy o milost, abychom rozpoznali jeho pokornou a diskretní přítomnost, nepožadovali život bez zkoušek a objevili, že každá bolest, je-li naplněna láskou, se může stát místem společenství.

Misijní koláče

Po mši budeme prodávat misijní koláče, které zdobily děti naše farnosti.

Výtěžek bude věnován misím.

Svatováclavská sbírka na církevní školství (čj. A/2025/4273)

Při mše v neděli 28. září 2025 byla vykonána Svatováclavská sbírka na církevní školství, bylo vybráno 1421,- Kč, děkujeme všem, kteří přispěli.

Aplikace Donátor

Připomínáme internetovou aplikaci Donátor. Jejím prostřednictvím můžou farníci přispívat svými dary přímo do Fondu mzdové podpory kněží.

Týdeník kvazifarnosti sv. Vojtěcha na Balkáně

Křížíkova 57, 186 00 Praha 8 – Karlín

www.farnost-nabalkane.cz

Email: farnost.nabalkane@gmail.com, tel: 222 743 517.

Stránku připravili: P. Stefano Pasquero, P. Marco Basile.